

Súd: Okresný súd Kežmarok
Spisová značka: 9T/23/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8419010117
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 09. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Juraj Fújerik
ECLI: ECLI:SK:OSKK:2019:8419010117.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Kežmarok samosudcom JUDr. Jurajom Fújerikom na hlavnom pojednávaní konanom dňa 26.09.2019 v Kežmarku, takto

r o z h o d o l :

Obžalovaní

1/ Z. A., nar. XX.XX.XXXX M. K., trvalé bydlisko W. XXX, okres Kežmarok,

2/ Q. A., nar. XX.XX.XXXX M. K., trvalé bydlisko W. XXX, okres Kežmarok,

u z n á v a j ú s a z a v i n n ý c h, ž e

ako zákonní zástupcovia - rodičia maloletého H..A., nar. XX.XX.XXXX, s ktorým žili v spoločnej domácnosti na adrese W. XXX, okr. Kežmarok, od 16.4.2017 do 03.01.2018 tomuto nepravidelne venovali dostatočnú starostlivosť tým, že mu nezabezpečili dostatočný príjem vhodnej stravy, neposkytovali dostatočnú hygienickú opateru a zdravotnú starostlivosť, neabsolvovali s maloletým pediatrom odporúčané odborné vyšetrenia, neabsolvovali s maloletým povinné očkovania, v dôsledku čoho bol maloletý H..A., nar. 16.04.2017, v šiestich prípadoch a to v obdobiach 25.04.2017-26.05.2017, 31.05.2017-21.06.2017, 24.06.2017-13.07.2017, 29.07.2017-06.08.2017 hospitalizovaný na detskom oddelení Nemocnice Dr. Alexandra, n. o. v Kežmarku, od 08.08.2017 do 29.09.2017 hospitalizovaný na detskom oddelení Nemocnice Dr. Alexandra, n. o. v Kežmarku a v Národnom ústave detskej TaRCh, n. o. Dolný Smokovec a od 03.01.2018 do 14.02.2018 hospitalizovaný na detskom oddelení Nemocnice Dr. Alexandra, n. o. v Kežmarku v moribudnom stave, febrilný, ťažko dehydratovaný, podvyživený, špinavý, zapáchajúci s preležaninou v oblasti ľavého bedrového kĺbu, v centrálnej časti s nekrózou a mokvajúcou plienkovou dermatitídou, s hmotnostným úbytkom 910g, s bronchopneumóniou a infekčnou hnačkou,

t e d a

blízkej osobe spôsobili fyzické utrpenie bezdôvodným odopieraním stravy, nevyhnutnej osobnej starostlivosti, hygieny a zdravotnej starostlivosti,

č í m s p á c h a l i

zločin týrania blízkej osoby a zverenej osoby podľa § 208 ods. 1 písm. b/ Trestného zákona.

Z a t o s a o d s u d z u j ú

Z. A.

Podľa § 208 ods. 1 Trestného zákona s použitím § 36 písm. l) Trestného zákona, § 38 ods. 2, ods. 3 Trestného zákona na trest odňatia slobody v trvaní 4 (štyroch) rokov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. a) Trestného zákona súd obžalovanú z a r a d ů j e na výkon uloženého trestu do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia.

Q. A.

Podľa § 208 ods. 1 Trestného zákona s použitím § 38 ods. 2 Trestného zákona a § 49 ods. 2 Trestného zákona na trest odňatia slobody v trvaní 5 (päť) rokov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. a) Trestného zákona súd obžalovaného zaraďuje na výkon uloženého trestu do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia.

o d ô v o d n e n i e :

Prokurátorka Okresnej prokuratúry Kežmarok podala na Okresný súd Kežmarok dňa 06.03.2019 obžalobu pod sp. zn. Pv 106/18/7703 - 40 na obžalovaných Z. A. a Q. A.L. pre skutok, ktorý právne kvalifikovala ako zločin týrania blízkej osoby a zverenej osoby podľa § 208 ods. 1 písm. b) Trestného zákona, ktorého sa mali títo obžalovaní dopustiť na tom skutkovom základe, ako je skutok uvedený v skutkovej vete výrokovej časti tohto rozsudku.

Obaja obžalovaní po poučení v zmysle § 257 Trestného poriadku na hlavnom pojednávaní konanom dňa 26.09.2019 vyhlásili, že nepopierajú spáchanie skutku uvedeného v obžalobe. Na výzvu súdu, aby v zmysle § 257 ods. 4 Trestného poriadku uviedli, aké okolnosti prípadu, záujem verejnosti alebo ich, ako obžalovaných vyžadujú, aby súd povolil toto vyhlásenie namiesto vyhlásenia v zmysle § 257 ods. 1 písm. b) Trestného poriadku, nevedeli uviesť žiadne dôvody. Preto súd nepovolil obžalovaným, aby namiesto vyhlásenia, že sú vinní, urobili vyhlásenie, že nepopierajú spáchanie skutku uvedeného v obžalobe. Na to obaja obžalovaní urobili vyhlásenie v zmysle § 257 ods. 1 písm. b) Trestného poriadku, a to, že sú vinní zo spáchania skutku uvedeného v obžalobe. Preto súd po splnení podmienok uvedených v ustanovení § 257 Trestného poriadku ich vyhlásenie po súhlasnom vyjadrení prokurátorky a orgánu sociálnoprávnej ochrany detí a sociálnej kurately prijal a v zmysle § 257 ods. 8 Trestného poriadku vykonal dokazovanie súvisiace s výrokom o treste.

Na základe súdom prijatého vyhlásenia obžalovaných, že sú vinní zo spáchania skutku uvedeného v obžalobe, bez ďalšieho dokazovania ohľadom viny obžalovaných, uznal oboch obžalovaných za vinných zo spáchania žalovaného zločinu na tom skutkovom základe, ako je uvedený v obžalobe s tým, že tam opísaným konaním obaja obžalovaní, a to každý z nich samostatne, spôsobili blízkej osobe fyzické utrpenie bezdôvodným odopieraním stravy, nevyhnutnej osobnej starostlivosti, hygieny a zdravotnej starostlivosti, čím naplnili všetky obligatórne znaky skutkovej podstaty zločinu týrania blízkej osoby a zverenej osoby podľa § 208 ods. 1 písm. b) Trestného zákona. Z hľadiska subjektívnej stránky obaja obžalovaní konali vo forme nepriameho úmyslu, pretože vedeli, že svojím konaním môžu spôsobiť porušenie záujmu chráneného Trestným zákonom, ktorým je zdravie a zdravý fyzický a psychický vývoj ich dieťaťa ako blízkej osoby, a pre prípad, že ho spôsobia, boli s tým uzrozumení /§ 15 písm. b) Trestného zákona/.

Na hlavnom pojednávaní konanom dňa 26.09.2019 súd vykonal dokazovanie listinnými dôkazmi vzťahujúcimi sa na rozhodovanie o treste pre obžalovaných. Zo správy Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Kežmarok zo dňa 06.02.2018 vyplýva, že maloletý H. je dieťa opakovane hospitalizované na detskom oddelení, ktoré si vyžaduje špeciálne mlieko. Preto vykonávali šetrenia v rodinnom prostredí prostredníctvom terénnych sociálnych pracovníkov Obce Podhorany a do riešenia situácie zapojili aj zdravotnú asistentku obce. Obžalovaní spolu s deťmi žijú v murovanej prístavbe pri bytovkách. Domácnosť je zariadená základným nábytkom, hygiena je na nižšej úrovni. Obžalovaná Z. A. je na

rodičovskej dovolenke, obžalovaný Q. A. je nezamestnaný. Ani jeden z nich nedisponuje žiadnym majetkom. Zo správy tohto úradu zo dňa 10.08.2018 vyplývajú tie isté údaje o rodinných pomeroch ako z predchádzajúcej správy doplnené o aktuálnu informáciu, že uznesením Okresného súdu Kežmarok č.k. 3P 16/2018 - 17 zo dňa 25.01.2018 súd nariadil neodkladné opatrenie - výchovné opatrenie - pobyt maloletého H. v Detskom domove Spišská Belá do právoplatného skončenia konania vo veci samej, najdlhšie však do 6 mesiacov odo dňa nariadenia neodkladného opatrenia. Dňa 14.02.2018 bol maloletý H. umiestnený z nemocnice do detského domova a v ten istý deň bol umiestnený v profesionálnej rodine, kde jeho vývin napreduje po psychickej ale aj fyzickej stránke. Obžalovaní H. navštevujú. Orgán sociálnoprávnej ochrany detí a sociálnej kurately v rodine naďalej vykonáva šetrenie, monitoruje starostlivosť o ostatné maloleté deti, spolupracuje s Obecným úradom v Podhoranoch, s ošetrovujúcim pediatrom a školským zariadením. Monitoruje vývin maloletého H. v spolupráci s Detským domovom v Spišskej Belej a jeho možný návrat do rodiny. O deti, ktoré majú vo svojej starostlivosti a nemajú žiadne zdravotné obmedzenia sa obžalovaní starajú v rámci svojich možností a schopností.

Zo správy Obce Podhorany o povesti obžalovaných vyplýva, že títo žijú v murovanej jednoizbovej prístavbe pri bytovkách. V domácnosti bolo spozorované zanedbávanie hygieny a povinných očkovaní detí. Obžalovaní sú nemajetní, obžalovaná Z. A. poberá rodičovský príspevok a obžalovaný Q. A. je nezamestnaný. Rodina je vnímaná ako jedna z chudobnejších. Zo správy tejto obce zo dňa 28.01.2019 vyplýva, že za posledné dva mesiace bolo v príbytku pozorované zlepšenie podmienok bývania. Z dôvodu nedostatku finančných prostriedkov nie je zdravotná starostlivosť o deti dostatočne zabezpečená. Zvýšené požívanie alkoholických nápojov v rodine nebolo spozorované. Obžalovaní neboli z hľadiska ich správania prerokovaní komisiou verejného poriadku.

Z výpisu z Ústrednej evidencie priestupkov Ministerstva vnútra SR vyplýva, že obžalovaný Q. A. bol od 22.04.2014 do spáchania trestného činu deväťkrát priestupkovo postihnutý, najmä za priestupky proti verejnému poriadku, proti majetku a občianskemu spolunažívaniu, pričom za ich spáchanie mu boli uložené blokové pokuty. Z tohto výpisu tiež vyplýva, že obžalovaná Z. A. bola za rovnaké obdobie do spáchania prejednaného zločinu celkovo trikrát priestupkovo postihnutá, a to všetko za priestupky proti občianskemu spolunažívaniu spočívajúceho vo fyzickom napádaní iných osôb a vulgárnych nadávkach, pričom za ich spáchanie bola postihnutá blokovými pokutami.

Z aktuálneho odpisu registra trestov vyplýva, že obžalovaná Z. A. nebola doposiaľ súdne trestaná. Obžalovaný Q. A. bol doposiaľ dvakrát súdne trestaný, a to prvý krát rozsudkom Okresného súdu Kežmarok sp. zn. 6T 104/2007 zo dňa 11.0.2008, ktorý nadobudol právoplatnosť toho istého dňa, za zločin lúpeže podľa § 188 ods. 1 Trestného zákona, pričom v skúšobnej dobe podmienene odloženého výkonu trestu odňatia slobody sa osvedčil a preto sa na neho hľadí, ako keby nebol odsúdený. V prípade druhého odsúdenia bol obžalovaný Q. A. uznaný za vinného rozsudkom tunajšieho súdu sp. zn. 6T 36/2017. Z tohto pripojeného spisu súd zistil, že dňa 08.03.2017 bola na obžalovaného Jozefa Baču podaná obžaloba pre skutok právne kvalifikovaný ako prečin krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. d), písm. f) Trestného zákona účinného do 31.07.2019. Rozsudkom zo dňa 06.07.2017 bol obžalovaný Q. A. uznaný za vinného zo spáchania žalovaného trestného činu v zmysle podanej obžaloby a bol mu uložený trest odňatia slobody v trvaní 5 mesiacov s podmienčným odkladom jeho výkonu na skúšobnú dobu v trvaní 15 mesiacov a zároveň povinnosť nahradiť poškodenému škodu. Tento rozsudok nadobudol právoplatnosť dňa 06.07.2017. Skúšobná doba tak plynula do 06.10.2018.

Obžalovaná Z. A. v záverečnej reči vyjadrila ľútosť nad svojím konaním. Obžalovaný Q. A.P. práva záverečnej reči a ani posledného slova nevyužil.

Aby trest mohol zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatelom, musí v sebe zahŕňať jednak prvok represie (zabránenie v páchaní ďalšej trestnej činnosti), prvok individuálnej prevencie (výchova k riadnemu životu) ako aj prvok generálnej prevencie (výchovné pôsobenie na ostatných členov spoločnosti) v zmysle § 34 Trestného zákona. Zároveň trest musí vyjadrovať morálne odsúdenie páchatela spoločnosťou.

Súd zvážil všetky okolnosti rozhodné pre druh a výmeru trestu, podľa § 34 ods. 4 Trestného zákona prihliadol najmä na okolnosti a spôsob spáchania trestného činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, poľahčujúce a priťažujúce okolnosti a na osobu obžalovaného, jeho pomery a možnosť jeho nápravy.

U obžalovanej Z. A. súd zistil jednu poľahčujúcu okolnosť, a to že sa k spáchaniu trestného činu priznala a jeho spáchanie aj úprimne oľutovala (§ 36 písm. l) Trestného zákona). Nakoľko súd u tejto obžalovanej nezistil žiadnu priťažujúcu okolnosť v zmysle § 37 Trestného zákona, súd pri prevažujúcom pomere poľahčujúcich okolností nad priťažujúcimi okolnosťami 1:0, v zmysle § 38 ods. 3 Trestného zákona znížil hornú hranicu Trestným zákonom stanovenej trestnej sadzby trestu odňatia slobody uvedenej v ustanovení § 208 ods. 1 Trestného zákona od 3 rokov do 8 rokov o jednu tretinu a pri ukladaní trestu odňatia slobody vychádzal z takto upravenej trestnej sadzby trestu odňatia slobody od 3 rokov až do 6 rokov a 4 mesiace. U obžalovaného Q. A. nezistil existenciu žiadnej poľahčujúcej okolnosti a ani priťažujúcej okolnosti v zmysle §§ 36 a 37 Trestného zákona. Hoci tento obžalovaný vyhlásil, že je vinný zo spáchania skutku kladeného mu obžalobou za vinu, čo sa považuje za priznanie spáchania skutku, v jeho prípade absentovala tak v prípravnom konaní ako aj na hlavnom pojednávaní úprimná ľútosť na svojou trestnou činnosťou, ktorá je kumulatívnou podmienkou na priznanie poľahčujúcej okolnosti v zmysle § 36 písm. l) Trestného zákona. Vzhľadom na uvedené nedošlo v zmysle § 38 ods. 2 Trestného zákona u tohto obžalovaného k úprave trestnej sadzby trestu odňatia slobody uvedenej v § 208 ods. 1 Trestného zákona a preto súd u obžalovaného Q. A. pri ukladaní trestu odňatia slobody vychádzal z trestnej sadzby od 3 rokov do 8 rokov. Nakoľko obžalovaný spáchal žalovaný trestný čin, ktorý má aj v zmysle vyššie uvedených záverov súdu povahu úmyselného trestného činu v skúšobnej dobe podmieneného odsúdenia v konaní, ktoré sa viedlo na tunajšom súde pod sp. zn. 6T 36/2017, súd výkon uloženého trestu nemohol v zmysle § 49 ods. 2 Trestného zákona u tohto obžalovaného podmiennečne odložiť.

U oboch obžalovaných súd pri ukladaní trestu zohľadnil najmä závažný následok opomenutia ich konania, na ktoré boli ako zákonní zástupcovia maloletého H. povinní v zmysle Zákona o rodine ale aj v zmysle základných morálnych noriem tejto spoločnosti. Maloletý H. bol opakovane hospitalizovaný v dôsledku svojho nepriaznivého zdravotného stavu zapríčineného zanedbaním starostlivosti zo strany svojich rodičov a ako vyplýva aj zo záverov znaleckého posudku, len včasným zásahom lekárov a poskytnutím urgentnej zdravotnej starostlivosti nedošlo k jeho úmrtiu. Maloletý však bude mať po celý život ujmu na svojom fyzickom a psychickom vývine. Preto aj za situácie, že obžalovaná Z. A. sa k spáchaniu trestného činu priznala, svoje konanie oľutovala a nebola doposiaľ súdne trestaná, súd nepovažoval uloženie trestu odňatia slobody na dolnej hranici trestnej sadzby za primeraný trest a vzhľadom na jej predchádzajúce priestupkové postihy za priestupky proti občianskemu spolunažívaniu považoval trest vo výmere 4 rokov v jeho nepodmienennej forme za dostatočný a primeraný k následkom, ktoré opomenutím svojho konania, na ktoré bola povinná, spôsobila. U obžalovaného Q. A. zohrala pri ukladaní trestu okrem následku, ktorý opomenutím konania spôsobil aj absencia úprimnej ľútosť nad svojou trestnou činnosťou, čo je základnou podmienkou na to, aby si obžalovaný vytvoril vzťah k svojej trestnej činnosti, čo má následne priaznivý efekt pri jeho náprave. Okrem toho súd prihliadol aj na jeho priestupky ako aj minulé trestnú činnosť, ktorá mala navyše aj závažný charakter. Preto obžalovanému uložil trest odňatia slobody v trvaní päť rokov. Trest uložený obom obžalovaným bude pre ostatných rodičov dostatočnou výstrahou a tým spĺňa aj prvok generálnej prevencie. Pre obžalovaných budú mať tieto tresty odňatia slobody spojené s ich výkonom nielen dostatočný represívny charakter ale poskytnú im aj priestor na to, aby si uvedomili dôsledky svojho správania a podobnému konaniu sa vyhli aj v prípade starostlivosti o ostatné ich maloleté deti, ktorá je tiež zanedbaná, čo vyplýva zo správy orgánu sociálnoprávnej ochrany detí a sociálnej kurately a obce Podhorany.

Nakoľko ani jeden z obžalovaných nebol doposiaľ vo výkone trestu odňatia slobody, súd ich na výkon im uložených trestov odňatia slobody zaradil v zmysle § 48 ods. 2 písm. a) Trestného zákona do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia.

blízkej osobe spôsobili fyzické utrpenie bezdôvodným odopieraním stravy, nevyhnutnej osobnej starostlivosti, hygieny a zdravotnej starostlivosti,

Poučenie:

Proti tomu rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní od jeho oznámenia na Okresnom súde Kežmarok. Oznámením rozsudku je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba rozsudok doručiť. Ak sa rozsudok vyhlásil v neprítomnosti takejto osoby, oznámením je až doručenie rozsudku. Rozsudok môže odvolaním napadnúť prokurátor pre nesprávnosť ktoréhokoľvek výroku, obžalovaný pre nesprávnosť výroku, ktorý sa ho priamo týka, okrem výroku o vine v rozsahu, v ktorom súd prijal jeho vyhlásenie,

že je vinný, alebo vyhlásenie, že nepopiera spáchanie skutku uvedeného v obžalobe, poškodený pre nesprávnosť výroku o náhrade škody, zúčastnená osoba pre nesprávnosť výroku o zhabaní vecí. Rozsudok možno napadnúť odvolaním len v niektorej jeho časti alebo sa odvolania výslovne vzdať.